„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy rąz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 135. | Sobota 13. Czerwca 1868. | Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 13. czerwca. Na wczorajszem posiedzeniu izby deputowanych rady państwa wybrani zostali członkami komisyi kontroli długu państwa deputowani: Kaiserfeld, Winterstein, Zyblikiewicz i Skene; zastępcami: Mende i Perger. Projekt rządowy co do zmiany statutów banku narodowego przyjęty został bez debaty.

Belgrad, 12. czerwca. Dziś udało się ciało dyplomatyczne pod przewodnictwem angielskiego konzula jeneralnego do ministerstwa spraw wewnętrznych i wynurzyło prowizorycznemu namiestnictwu najgłębszą kondolencyę. Marinovich dziękował za udział. Księżna Julia spodziewana jest z Wiednia. Jutro publiczne wystawienie zwłok księcia. „Vidovdan“ wzywa lud Serbski do utrzymania spokojności, porządku i do szanowania ustaw.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 12. czerwca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby poselskiej minister skarbu przedłożył projekta ustaw względem podwyższenia podatków stałych, zmiany ustaw co do opodatkowania wódki, piwa i cukru, dalej względem emisyi nowych papierów publicznych w miejsce wykluczonych z konwersyi, i to w myśl zawartej z Węgrami ugody finansowej. Uzasadniając swe przedłożenia, minister skarbu oznacza sumę z podwyższenia podatków stałych wypływającą na 7 do 8 milionów. Nadmienia w końcu, że rząd z powodu krótkiego trwania sesyi zastrzega sobie przedłożenie ustawy o podatku od zbytku. (Luxussteuer), która wymaga dojrzałej rozwagi. Izba niższa przyjęła następnie odroczoną przy obradach budżetowych sumę o procentach od długu państwa, tudzież żądanie kredytu dodatkowego dla ministerstwa spraw wewnętrznych i uchwaliła całą ustawę finansową na r. 1868 t. j. sumę 320,230.526.

Belgrad, 12. czerwca. Pogrzeb zabitej krewnej księcia Michała odbył się wczoraj przy wielkim udziale publiczności. Garaszaninowi odjęto prawą rękę. Mordercy księcia są wykryci, i śledztwo jest prowadzone, tudzież przedsięwzięto dalsze aresztowania. Spokojność nie została naruszoną. Lud wiejski chwyta i odstawia osoby podejrzane. Między reprezentantami obcych państw a rządem odbywają się częste narady. Zwłoki księcia okropnie zeszpecone, będą balsamowane, a pogrzeb nastąpi jutro albo w poniedziałek.

Część urzędowa.

Dnia 11. b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został XXII. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 53. Ustawa z d. 10. czerwca 1868 względem administracyi i kontroli wspólnego długu bieżącego.

Nr. 54. Ustawa z d. 10. czerwca 1868 względem administracyi i kontroli skonsolidowanego długu państwa i długu bieżącego nie wspólnego.

Część nieurzędowa.

Dnia 10. maja odbyło się 127 posiedzenie izby deputowanych rady państwa. Na ławie ministeryalnej zasiadali Ich Exc. panowie ministrowie ks. Auersperg, hr. Taaffe, Plener, Hasner, hr. Potocki, Dr. Herbst, Dr. Brestel i Dr. Berger.

Prezydent Kaiserfeld otworzył posiedzenie o godzinie 10. i minut 50.

Po odczytaniu protokołu zabrał głos zastępca prezydenta ministrów hr. Taaffe, ażeby odpowiedzieć na interpelacyę deputowanego Schindlera: Dnia 27. z. m. wystosował do mnie deputowany Schindler interpelacyę względem wykroczeń jakich się dopuszczają cesarscy oficerowie przeciwko właścicielowi wychodzącej w Wiedniu „Sonn- und Montagsztg.“ Alexandrowi Scharf, zformułowawszy ją w dwóch następujących pytaniach:

1. Czy ja jestem powiadomiony dokładnie o wypadku opisanym w wstępie do interpelacyi, a wywołującym powszechne i słuszne zgorszenie, i

2. Co zamierzam zarządzić dla obrony nieuzbrojonych obywateli przeciwko tego rodzaju wykroczeniom zbrojnych oficerów?

Ad 1. mam zaszczyt podać do wiadomości wysokiej izby, że nie tylko byłem dokładnie uwiadomiony o całem tem zajściu, lecz, że natychmiast skoro się tylko o tem dowiedziałem, nakazałem, ażeby ze strony kompetentnych władz cywilnych i wojskowych stosowne kroki były poczynione.

Ad 2. powtóre uwiadamiam wysoką izbę, że obmyślałem z ministerstwem wojny dla całego państwa stosowne środki, i że otrzymałem od tegoż zapewnienie, że ze strony władzy wojskowej poczynione będą stosowne kroki, aby takim i podobnym zajściom w skuteczny zapobiedz sposób.

Następnie przeszła izba do porządku dziennego.

Pierwszym przedmiotem było sprawozdanie o przedłożeniu rządowem ustawy względem niektórych zmian, odnoszących się do postępowania konkursowego i przepisów co do należytości.

Dr. Sturm odczytał sprawozdanie, w którem komisya proponuje przyjęcie tego przedłożenia rządowego bez zmiany. Ustawę tę przyjęto bez debaty w drugiem i trzeciem czytaniu.

Następnie odczytał deputowany Schlegel sprawozdanie komisyi gospodarskiej o udzielaniu koncesyi na budowę kolei żelaznej Laibach-Tarvis, w Krainie dla połączenia jej z koleją następcy tronu Arcyksięcia Rudolfa.

W jeneralnej debacie zabrał głos Dr. Klun, aby wykazać jakie znaczenie może mieć ta kolej dla Krainy, przy czem zwrócił także uwagę na wielką liczbę petycyi, które upraszały o pozwolenie budowania tej linii. Nakoniec poleca mowca przyjęcie tej ustawy.

Deput. Lohninger utrzymywał, że budowa tej linii nie jest teraz na czasie, ponieważ tylu innym liniom właśnie teraz wydano koncesye i budowę ich już rozpoczęto. Dep. Toman zbijał twierdzenia poprzedniego mowcy.

Następnie zabrał głos Jego Excel. br. Beust i mówił jak następuje:

Że ta linia kolei ze względów ekonomicznych jest potrzebną, o tem przekonało nas dostatecznie sprawozdanie komisyi. Podniesiono znaczenie tej kolei także i ze strategicznego stanowiska. Mam jednak jeszcze inny ogólny wzgląd polityczny, który mię skłania do przemawiania za udzieleniem koncesyi tejże kolei. Wysoka rada państwa przyjęła niedawno koncesyę na budowę kolei w Czechach. Ja fakt ten wniosłem za dowód porozumienia się pomiędzy narodowościami, gdyż z wielu powiatów wstawiano się zatem, żeby ta kolej przyszła do skutku, i cieszyłem się, że rada państwa życzeniom tym zadosyć uczyniła. Jeżeli tedy życzenia jednej strony uwzględniono, to wypada uwzględnić pobobnież życzenia i drugiej strony, a mamy tem więcej do tego powodów, gdyż nie zapominajmy, że kraj, który tutaj podnosi swój głos, wysłał do tejże izby swoich deputowanych. Czuję się obowiązanym do zabierania głosu w tej sprawie, gdyż podobało się przedstawić mię jako zasadniczego nieprzyjaciela Słowian, a to na podstawie słów, których nigdy nie powiedziałem, a które mnie kilkakrotnie w usta wkładano, t. j. że Słowian trzeba przyprzeć do ściany. Z przyjemnością korzystam z tej sposobności, ażeby zaprotestować przeciwko temu niesłusznemu obwinieniu, a jakkolwiek wiem bardzo dobrze, że chociaż tutaj oświadczam, że nie przypieram Słowian do ściany, jeszcze dlatego nie przyciskam ich do serca, toć jednak jestem przekonany, że jeżeli wysoka izba poweźmie uchwałę w takiej formie jak ja sobie tego życzę, będzie to nowym dowodem chęci pojednania. To znaczy wiele. Im bardziej jesteśmy zdecydowani wytrwać na zajętem przez nas stanowisku, tem mocniej powinniśmy się starać sprowadzić na nie i tych, którzy poza niem stoją. Ta myśl skłania mię do głosowania za tą ustawą.

Następnie zabierał głos Jego Excel. minister handlu Plener, udowadniając potrzebę tej kolei.

Na wniosek prezydenta przerwano dalszą debatę, aby wysłuchać oznajmienia ministra finansów, który oświadczył, że Jego ces. król. Mość sankcyonował obie ustawy względem kontroli bieżącego i skonsolidowanego długu państwa, a więc uprasza izbę, żeby do wyborów przystąpiła.

Potem otworzył prezydent specyalną debatę nad koncesyą dla kolei Laibach-Tarvis.

Art. I., który zapewnia czysty 5% roczny dochód w srebrze, nie mogący przewyższać 1,200.000 złr na milę, został przyjęty bez zmiany.

Art. 2. oznacza warunki gwarancyi, które zgadzają się najzupełniej z warunkami austryackiej kolei północno-zachodniej podobnie jak i reszta artykułów. Deputowany Schindler stawia dla tego wniosek, żeby je przyjąć en bloc. Po przyjęciu wniosku Schindlera przyjęto temsamem artykuły od 2.—5., a naostatek w trzeciem czytaniu uchwalono całą ustawę podług projektu komisyi. Potem poddano następującą rezolucyę pod głosowanie: Wzywa się wysoki rząd, ażeby się starał o wybudowanie dalszego ciągu kolei żelaznej Rudolfa od Villach do Tarvis, która też została przyjętą.

Posiedzenie zamknięto o $2^1/_4$ godzinie.

Przyszłe posiedzenie oznaczone na d. 12. b. m. Na porządku dziennym: sprawozdanie komisyi budżetowej o umorzeniu długów i o zażądanym przez ministra spraw wewnętrznych dodatkowym kredycie. Wybór komisyi do kontroli. Sprawozdanie komisyi finansowej o statutach i regulaminie austryackiego banku narodowego; sprawozdanie tejże komisyi o austryacko-bawarskim traktacie z dn. 3. maja 1868 co do wcielenia tyrolskiej gminy Jungholz do bawarskiego systemu cłowego.

Na posiedzeniu komisyi konstytucyjnej izby deputowanych Rady państwa w dniu 10go b. m., na którem ze strony rządu znajdowali się zastępca prezydenta ministrów i minister obrony kraju hr. Taaffe, tudzież pułkownik Reith i radca sekcyi hr. Coronini, debatowano nad przedłożeniem rządowem względem pozwolenia rekrutów na rok 1868.

Sprawozdawca Dr. Rechbauer referował ustnie. Oświadczył, iż według jego zdania kraje węgierskie powinny być jednocześnie wezwane o dostawienie rekrutów.

Ponieważ się to dotąd nie stało, mniema, że komisya nie powinna przystępować do obrady nad tem przedłożeniem rządowem.

Minister hr. Taaffe oznajmił, że ministeryum węgierskie ustnie i pisemnie przyrzekło przedłożyć także sejmowi węgierskiemu żądanie dostawy rekrutów, lecz być może, iż to nastąpi dopiero z przedłożeniem ustawy wojskowej. W Węgrzech jest to niepodobnem, bo tam reprezentacya kraju jeszcze przez czas dłuższy obradować będzie, ale u nas czas nagli. Rada państwa z powodu bliskiego zwołania sejmów wkrótce odroczoną będzie, a tak odroczenie przeszkodziłoby załatwieniu sprawy, którą Węgry mogą pierwej załatwić.

Zresztą w ustawie można położyć klauzulę, że dopiero wtedy ma wejść w życie, gdy Węgry ze swojej strony pozwolą na kontyngens.

Deputowani Leonardi, Klier, Leeder i Banhans podzielali zdanie p. ministra.

Dr. Sturm stawia wniosek, aby komisya przystąpiła do obrady nad projektem rządowym, lecz aby sprawozdanie nie było izbie przedłożone, dopóki ministeryum węgierskie nie wniesie podobnego przedłożenia przed sejm węgierski.

Przeciwko temu wnioskowi przemawiali deputowani Rechbauer, Mende i Gross (z Wels).

Dr. Ziemiałkowski oświadczył, że ponieważ jemu i jego przyjaciołom zarzucają, iż tylko dla Galicyi chcą wielkiej armii, będzie głosował z deput. Rechbauerem, ale gdy rząd odwoła się do sejmu galicyjskiego, ten chętnie przyzwoli kontyngens na Galicyę przypadający.

Dep. Dr. Banhans postawił następnie wniosek, aby prosić ministra obrony krajowej o wyjednanie podobnego przedłożenia w sejmie węgierskim.

Wniosek ten, jak równie wniosek dep. Sturma przyjęto większością głosów, poczem dep. Rechbauer odmówił zdawania sprawy, a na jego miejsce komisya wybrała dep. Banhansa.

„Nordd. Allg. Ztg.“ pisze: Minister wojny jenerał Roon niezwłocznie po powrocie swoim z urlopu objął kierownictwo ministerstwa wojny, ale mylne jest doniesienie, które rozpowszechniło się przez gazetę szląską, jakoby jenerał Podbielski, który jenerała Roona w czasie jego nieobecności zastępował, miał się teraz udać na urlop. Jenerał Podbielski przeciwnie zajmuje się ciągle sprawami swojego departamentu, jako członek rady związkowej reprezentuje w niej sprawy północno-niemieckiego związku i etat wojskowy związku w sejmie.

Nieumotywowane nieprzybywanie licznych członków **północno-niemieckiego sejmu** na posiedzenia tegoż stało się tak częstem, że hr. Münster widział się spowodowanym do postawienia następującego wielce charakterystycznego wniosku: „Członek, który nie prosiwszy o urlop, nie przybędzie na 10 z kolei po sobie następujących posiedzeń, ma być wezwanym przez prezydenta, aby w oznaczonym terminie zajął swoje miejsce w izbie, jeżeli zaś temu wezwaniu zadosyć nie uczyni, to przypuszcza się, że złożył swój mandat i rozpisuje się nowe wybory.“

„Constitutionnel“ komentuje **cyrkularz ministra spraw wewnętrznych** i przemawia przy tej sposobności bardzo gorąco za utrzymaniem dobrych stosunków pomiędzy władzami a dziennikarzami. „Staramy się zniszczyć granice ekonomiczne, które rozdzielają narody, dopełniając tem dzieła wielkodusznego i potrzebnego, które przynosi zaszczyt naszemu wiekowi. Starajmyż się także usunąć te granice moralne, które przeszkadzają obywatelom różnych klas zbliżyć się do siebie i wzajemnie oceniać te różne funkcye, które każdy w społecznej organizacyi wykonywa. Toby było środkiem do uniknienia wielu nieporozumień i do zmniejszenia tego moralnego rozdziału, który tworzy często przepaść pomiędzy ludźmi obok siebie żyjącemi trudniejszą do przebycia niż wszystkie materyalne granice rozdzielające narody.

„Siécle“ podaje bliższe szczegóły o **niepokojach**, które przed ośmiu dniami w **departamencie Charente** zaszły. Niepokoje rozpoczęły się w Chovaneaux, gdy w kościele przy jednym obrazie na szkle oprócz kłosów zbożowych także lilie umieszczono. Lud upatrywał w tem amblemata zaprowadzenia napowrót dziesięciny i innych feudalnych przywilejów. Rozruchy przeniosły się i do sąsiednich gmin i nie dały się uspokoić, chociaż ów niemiły obraz został zdjęty. Przyszło nawet do scen gwałtownych, do aresztowania i kondemnaty. Mianowicie proboszcz gminy Sigogne wiele miał do zniesienia od roznamiętnionego pospólstwa. Nawet po aresztowaniu kilku osób trwały ciągle zbiegowiska i zaledwie zdołano przeszkodzić krawym starciom. Aresztowanych w Sigogne ukarano bardzo ostro. Jedną kobietę skazano na 3 miesiące więzienia, a trzech mężczyzn na 15 miesięcy. Prefekt departamentu Charente wydał odezwę, w której wzywa do pokoju. W odezwie tej jest mowa o nieprzyjaciołach rządu, którzy mieli wywołać te rozruchy.

„Gazz. d'Italia“ pisze co następuje o **krążących we Florencyi pogłoskach o tajemnych werbunkach**: Utworzenie tajemnego komitetu demokratycznego, do którego mają należeć także i członkowie parlamentu dało powód do pogłosek o nowych agitacyach partyi czynu. Nie wiemy, ile jest prawdy w pogłoskach o werbowaniu młodych ludzi do nieznanych celów. Tyle jednak możemy zapewnić, że tych werbunków nie tylko nie toleruje rząd, ani żadne obce mocarstwo, lecz że owszem wstrzymanoby je stanowczo, gdyby je tylko odkryto. Trudno prawdziwie uwierzyć, żeby po tylu doświadczeniach znaleźli się jeszcze młodzi ludzie, którzyby się dali użyć za narzędzie ambitnym złoczyńcom do osiągnienia ich osobistych interesów.

„Perseveranza“ medyolańska donosi z Florencyi, że **lewica izby włoskiej** na ogólnem zgromadzeniu wysadziła rodzaj stałego komitetu, na którego czele stoją Crispi, Cairoli, Fabrizi i Somotis, a przedewszystkiem Ratazzi jako najznakomitszy teraz przewódzca lewicy. Sekretarzami komitetu są Oliva, Farini i La Cavo, który był kwestorem w Neapolu pod Rattazzim. Z tego wnoszą, że lewica nosi się z myślą wykonania jakiegoś stanowczego bardzo kroku, ale jakiego nie wiadomo.

Kronika.

(**Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.**) **Zabójstwo przez nieostrożność.** Przy polowaniu w lesie Techlowskim na dniu 31. stycznia b. r. użyto do pogonki chłopaków wiejskich, a jednemu z nich, mianowicie Tymkowi Ostapkowi z Techlowa, chłopakowi 18 letniemu, wręczył gajowy Łuć Koprowski pistolet, szrutem nabity, z poleceniem, aby na zwierza strzelał, jeżeli mu się nawinie. Ten pistolet stał się przedmiotem żartów między chłopakami. Ostapek nie umiał obchodzić się z bronią, i straszył swoich kolegów, celując do nich, aż nareście stają chłopaki wkoło, a Ostapek ciekawy, co się pod kurkiem błyszczy, odciągnął kurek; w tem pistolet wystrzelił i cały nabój ugodził Hrycia Maxymiaka, chłopczynę 15 lat liczącego w skutek czego tenże 13go dnia pomimo pomocy lekarskiej Bogu ducha oddał. Ostapek i Koprowski stawali dnia 10. b. m. przed sądem (prezyd. radca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarzyciel radca sądu wyższego i prokurator p. Danek), i skazani zostali Ostapek na 14 dni ścisłego aresztu, Koprowski na 6 tygodni ścisłego aresztu z postem w każdym tygodniu. Obadwa przyjęli wyroki.

Kradzież. Augusta Bersy, 23 lat, pokojówka, stawała dn. 9. b. m. przed sądem (prezyd. radzca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarz. radzca sądu wyż. i prokur. pań. p. Danek) Pewien kupiec lwowski zaprzysiągł, że mu w przeciągu kilku miesięcy wykradziono różne rzeczy w wartości 30 złr. i posądza o kradzież tych rzeczy Auguste Bersy, która u niego służyła, ponieważ po oddaleniu się ze służby była w posiadaniu pierścionka; także z kradzieży pochodzącego. Augusta Bersy przyznaje się do kradzieży tylko pierścionka, i skazana została na 1½ miesiąca ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu i przyjęła wyrok.

(**Pożary.**) Dnia 2. b. m. w Prusinowie w pow. sokalskim stodoła włościańska od piorunu, szkoda: 400 złr.; dnia 7. b. m. w Podliskach w pow. Sądowa Wisznia 2 zagrody włościańskie skutkiem nieostrożności, szkoda: 850 złr.; dnia 8. b. m. w Gródku na przedmieściu czerlańskiem 18 domów z 35 budynkami gospodarskiemi, przyczyna nie wiadoma. szkoda: 5330 złr.

(**Nowe dzieło o autonomii gmin.**) Wyszło w drugiem wydaniu dzieło p. Henryka Hämmerle sekretarza niż. austr. namiestnictwa p. t. „Die autonome Gemeinde“. Jest to popularny wykład o zadaniach i zakresie działania gmin autonomicznych i z tego względu dzieło powyższe służyć może przełożonym gmin i radom gminnym za wskazówkę w ich czynnościach. Ustawodawstwo krajowe Galicyi zostało tam w należyty sposób uwzględnione. Cena dzieła złr. 2.

(**Znalezienie skarbu.**) „Dzien. guber. radomski“ donosi: Dnia 2. (14.) kwietnia włościanie wsi Cecylówki, w gminie Lipa, pow. kozienickim, Grzegorz Kochanowski i Józef Lisiewski, odkopali przypadkowo w lesie należącym do dóbr Magnuszew hr. Zamojskiego, dawne monety zawarte w nie wielkim garnku glinianym, i oprócz tego cztery starożytne łyżki srebne. Wszystkich monet okazało się 115 sztuk rozmaitej wielkości, w tej liczbie 114. srebrnych i 1 złota; ile zaś znaleziono rzeczywiście monet, niewiadomo, albowiem wyż wspomnieni włościanie zeznali, że z liczby znalezionych monet rozdali znajomym, lub zgubili kilka sztuk. Wszystkie prawie te monety odbite zostały w XVII. wieku, mianowicie za panowania w Polsce Zygmunta III., którego portret jest na nich wyobrażony; oprócz tego jest tam kilka monet zagranicznych, z których jedna ma napis: Phil. IIII D. G. Hisp. et Indiae Rex, 1628; pośrodku tej monety, której wielkość przechodzi nieco rubla srebrnego, znajduje się krzyż w kształcie litery X, nad nim zaś korona. Na odwrotnej stronie monety znajduje się napis: Archid. Aust. Dux Burg. Brand. Na innej monecie takiejże wielkości znajduje się napis: Mo. Arg. Pro. Con. Foc. Belg. Fra., pośrodku zaś popiersie rycerza; u dołu tego ostatniego umieszczony jest na tarczy lew stojący na tylnych nogach. Na odwrotnej zaś stronie, na około takiegoż lwa, znajduje się napis: Confidens. Dno. non. moveter. 1649. Pochodzenia łyżek odnieść należy także do XVII. wieku; mają one kształt okrągło-owalny, z cienkiemi rączkami, przy połączeniu których z owalem wyobrażony jest z wierzchu rycerz uzbrojony, z przeciwnej zaś strony znajduje się na jednej łyżce herb Habdank v. Abdank, z literami P. K. u dołu, na rączce zaś napis: Kto mię ztąd wyniesie — pewnie go dar wzniesie. Podług Niesieckiego, w b. województwie sandomierskiem (obecnie gubernia radomska), w liczbie innych rodzin, których nazwiska zaczynają się od litery K., mieszkali Konarscy i Kolankowscy; można zatem przypuszczać, że łyżka ta należała kiedyś do jednej z tych dwóch rodzin. Na drugiej łyżce znajduje się napis: gdzyh szobie radzy, tam spelnicz newadzy, na odwrotnej zaś stronie nieznany herb z cyfrą W. S.; na trzeciej łyżce znajduje się herb przedstawiający trzy wieże, bardzo podobny do herbu byłej kapituły warmińskiej, lub też do herbu Gissa 2go; na czwartej łyżce herb jest całkiem zatarty, tak, iż nie można go rozpoznać; te dwie ostatnie łyżki nie mają żadnych napisów.

(**Nieszczęsne wypadki.**) W Hirówce, w pow. drohobyckim, dnia 28go z. m. utonął chłopiec niewiadomego nazwiska za pasterza przyjęty, kąpiąc się w strumieniu. W Dyczkowie, w pow. tarnopolskim, dnia 2. b. m. utonął parobek Iwan Wodzianny z Chodaczkowa, kąpiąc się w stawie. W Starem Siole, w pow. bobreckim, dnia 6go b. m. była gwałtowna burza, podczas której włościanin Andrzej Worotniak, wracając z drugim włościaninem z sąsiedniej wsi do domu, obalony został przez wicher z taką siłą, że natychmiast ducha wyzionął.

Lwów, 13. czerwca.

(**Teatr.**) W tym tygodniu zrobiliśmy znowu o jedno doświadczenie więcej, że przedstawienia benefisowe straciły już prawie całkiem swój pierwotny — że tak powiemy — idyliczno-przemysłowy charakter. Dawniej, gdy ludzie więcej czuli a mniej rachowali, bywały to prawdziwe żniwa dla artystów dramatycznych; dzisiaj zaś, gdy u serca stanęła na straży podwójna rachunkowość, nie lubi świat żadnych z góry na kieszeń jego obliczonych zamysłów, jak np. prenumeraty, benefisu i t. p.; i dla tego zdarza się dziś niestety bardzo często, że beneficyant zamiast spodziewanego zysku, musi jeszcze dopłacać na pokrycie kosztów przedstawienia.

Podobnego losu doznał w poniedziałek także p. **Dębicki** ze swoim benefisem, chociaż starał się ile możności zrobić go ponętnym i nowością i oryginalnością. P. Dębicki nie jest wprawdzie artystą pierwszorzędnym, ale ma przecież swoje zalety jako pracownik sumienny i myślący, który z najmniejszej rolki potrafi utworzyć charakter, i dla tego może być bardzo pożytecznym członkiem każdego towarzystwa dramatycznego. Publiczność miała już nieraz sposobność przekonać się o tem, ale mimo to mało kto przyszedł na jego benefis.

Co się tyczy artystycznej strony tego przedstawienia, nie było ono wprawdzie bardzo wyborne, ale zawsze lepsze od bardzo wielu innych. Pan Dębicki złożył swój program benefisowy z dwóch komedyi oryginalnych: „Detaksatorowie dóbr w Galicyi“ Adama Goczyńskiego, i „Napój miłośny“, własny utwór beneficyanta. Pierwsza z nich jest już wprawdzie dość poważna wiekiem, ale na naszej scenie graną była po raz pierwszy, i nie powiemy, żeby nie zasługiwała na to. Autor, znany dość chlubnie w literaturze naszej, kreślił ją widocznie młodem jeszcze piórem; i ztąd jest to utwór dość słaby pod względem artystycznym; ale obok wszelkich wad przebija się w nim przecież niemały talent dramatyczny, połączony z wielką znajomością sztuki i ludzi. Charaktery, szczególnie starego prawnika i terkotliwej szlachcianki są szczęśliwie schwycone i nakreślone; komiczność sytuacyi i akcyi tu i ówdzie nawet znakomite; tylko intryga cokolwiek naciągnięta, a tem samem i przeprowadzenie rzeczy nie zupełnie naturalne. Zawsze jednak można tę komedyę policzyć do niezłych, i żałować potrzeba, że autor nie próbował dalej sił swoich na tem polu, i że w ogóle od dłuższego czasu zamilkł już teraz zupełnie.

Druga komedyjka, a raczej krotochwila ze spiewami i tańcami: „Napój miłośny“ utworu beneficyanta, nie jest także bez zalet, ale zbywa jej na zalecie najgłówniejszej, t. j. na oryginalności. Jest to, że tak powiemy, rodzaj kwodlibetu, ulepionego z rozmaitych błyskotek i okrawków szychowych, pozbieranych po cudzych warsztatach autorskich. Jest tam wszystkiego po trosze i z „Krakowiaków“ i z „Terefercia“ i z „Łobzowianów“ i z innych tym podobnych utworów, i to zarówno w treści jak w sceneryi i w muzyce, i ztąd też rzecz cała, jak każda zbieranina, może mieć najwięcej tylko wartość zręcznego ułożenia. P. Dębickiemu można przyznać tę zręczność, ale zresztą nic więcej. Gdzieniegdzie udało mu się nawet ubarwić rzecz samorodnym dowcipem, ale gdzieindziej zato, osobliwie w kupletach, przesolił i przepieprzył ją tak dalece, że ostatecznie nikomu nie smakowała.

Drugie przedstawienie w tym tygodniu przypadło dopiero wczoraj i składało się aż z trzech sztuczek, dwóch znanych już („Pierwszy akt“ Ap. Korzeniowskiego i „Autor w kłopocie“ Dzikowskiego) i z nowej komedyi ze spiewami tłumaczonej z niemieckiego: „Przebudziło się w niej serce“. Ażeby dać czytelnikom jak najlepsze wyobrażenie o tej komedyi, dość powiedzieć, że jest ona jakby umyślnie napisana dla panny **Romany Popielównej**. Zawiązanie jej bardzo proste i pojedyncze, ale zato owiane takim urokiem naiwności, humoru i życia, że jakby głos natury przemawia do duszy słuchacza poezyą prawdy, ideałem szczęścia. Talent panny Popielównej ma tu najlepsze pole do okazania się w całym blasku swoim, ale zato radzilibyśmy matkom, które nie chcą, ażeby w ich córkach zbyt wcześnie przebudziło się serce, by nie nastręczały im sposobności do podziwiania tego talentu. Podnieść też musimy jeszcze grę pani **Hubertowej**, która jako gospodyni starego dziwaka, przechowującego w lesie swoją wnuczkę, była w istocie niezrównaną. d.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 12. czerwca. Na tutejszej giełdzie płacono: Żyto korzec 162 ℔ sporco 6.70 i 6.10; owies 100 ℔ wied. 3.45 (bez akcyzy); rzepak ozimy korzec 152 ℔ sporco 8. (koniec sierpnia ab Medyka); lnianka korzec 152 ℔ sporco 7. (koniec września ab Medyka).

Lwów, 13. czerwca. Na wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (82 ℔) 5 złr. 20 c., żyta (79 ℔) 3 złr. 38 c., jęczmienia (70 ℔) 2 złr. 91 c., owsa (50 ℔) 1 złr

80 c.; hreczki 3 złr. 10 c., grochu 3 złr. 10 c., ziemniaków 1 złr. 92 c.; cetnar siana 1 złr., słomy okłociastej 61 c., słomy na paszę 55 c.; sąg drzewa bukowego 10 złr. 74 c., sosnowego 7 złr. 58 c. w. a.

Wykaz dochodów
c. k. uprzyw. lwowsko-czerniowieckiej kolei żelaznej.
(Przestrzeń obrotu 35 mil.)

Miesiąc	Transport Osób Liczba podr.	Transport towar. cetnary celne	Dochody: Przewóz osób, pakunków i przesyłek pospiesz. złr.	c.	Dochody: transport towarów złr.	c.	Razem w r. 1868 złr.	c.
Od 1. stycznia do 30. kwiet. 1868 . . .	41165	964797	107338	32	453639	38	560977	70
Od 1. do 31go maja 1868 .	12778	318065	33894	7	99178	60	133072	67
Razem . .	53943	1282862	141232	39	552817	98	694050	37

Od 1. stycznia do 30. kwietnia 1867 . . . . . 444319 33
Od 1. do 31. maja 1868 . . . . 174887 81
Razem 619207 14

Zatem w porównaniu z tym samym kwartałem roku przeszłego, dochód w roku bieżącym był większy o 74843 23

Oprócz tego przewieziono w maju 1868 r. 11 663 cetnarów celnych rozmaitych towarów rządowych bez policzenia należytości frachtowej.

W drugiej połowie maja 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Brzostek zr.	c.	Pilzno zr.	c.	Kolbuszowa zr.	c.	Sokołów zr.	c.	Majdan zr.	c.
(Miejsce targu: walutą austryacką)										
Mec pszenicy	6	.	5	75	6	.	6	.	6	10
„ żyta	4	.	4	10	4	40	4	.	4	60
„ jęczmienia . .	3	.	3	25	3	66	3	60	3	90
„ owsa	2	.	2	.	2	25	2		2	60
„ hreczki	3	.	.	.	.	.	3	50	.	.
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	1	50	1	40	1	60	1	80	1	60
Cetnar siana	1	20	1	20	1	10	1	.	1	20
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	5	.	7	.	6	50	6	50	4	20
„ „ miękkiego	3	50	4	50	4	.	4	30	2	90
Funt mięsa wołowego	.	13	.	14	.	14	.	10	.	13
Mas okowity . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Czerniowce, 10. czerwca. Ruch handlowy na tutejszej targowicy w pierwszym tygodniu b. m. wcale nie był ożywiony, i ceny zboża nie uległy znaczniejszym zmianom. Na kukurudzę był popyt do powiatów stanisławowskiego i kołomyjskiego dla mieszkańców okolic górzystych i znaczniejszą ilość tego artykułu zakupiono w Synowódzku, i wysłano ztąd na Starożyniec ku Wiśniczowi, Kutom i Kołomyi. Płacono pszenicę (170 ℔) 10 do 11 złr., żyto (160 ℔) 4 złr. 80 c. do 5 złr. 25 c., jęczmień (140 ℔) 4 złr. do 4 złr. 25 c., kukurudzę 4 złr. 70 c. do 5 złr. 10 c. za 170 ℔.

Ponieważ w Węgrzech zanosi się na bardzo piękne urodzaje a na Bukowinie i w Mołdawii są jeszcze znaczne zapasy kukurudzy, nie można się spodziewać, aby ceny zboża poszły w górę. Z Odessy także donoszą, że pomimo posuchy w Besarabii, ceny pszenicy w tamtejszym porcie znacznie spadły. O budowie kolei żelaznej z Tulczy do Podwołoczysk donoszą, że obecnie bardzo znacznych sił używają do budowy.

Z powodu braku drzewa i wysokich cen tego artykułu zawiązuje się w Czerniowcach stowarzyszenie mające na celu założenie na wielki rozmiar składu drzewa twardego i miękkiego do sprzedaży cząstkowej.

Ostatnia poczta.

Peszt, 11. czerwca. Wiadomość podana przez „Novi Pozor“, że stanowisko zastępcy bana barona Raucha jest zachwiane i że w tutejszych kołach rządowych chętnie by widziano gdyby się podał do dymisyi, jest bezasadna; w kołach sejmowych i rządowych stanowczo jej zaprzeczają.

Belgrad, 11go czerwca. Przez całą noc silne patrole przeciągały po ulicach; spokój nigdzie nie został zakłócony. Dziś zrana skonsygnowano wojsko i przy odgłosie bębnów odczytywano ostrzeżenie aby się ludność nie kupiła w zbiegowiska.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 12. czerwca.

Hotel George: PP. Kopacsi Wiktor, c. k. pułkownik, z Przemyśla. — Siemens Ferd., c. k. podporucznik, z Rosyi — Hausner Alfred, deputowany, i Hausner Otto, bankier, z Brodów. — Ochocki Kal., z Zarwanicy. — Platner Piotr, z Oszyni — Ujejski Zdz., z Wasylkowic.

Hotel europejski: Dzwonkowski Edw., z Gramnik. — Łączyński Stan., z Batyatycz. — Rodecki Alex., z Kalnikowa. — Runge Wład., z Sącza. — Ulaniecki Wład., z Słobudki.

Hotel Langa: Pöltenberg Leop., c. k. radca finansów, z Wiednia.

Hotel angielski: Bal Ant., z Błozwy. — Bal Józef, z Tuligłów. — Giżowski Józef, z Mokrzan wielkich. — Loebenstein Gust., z Krakowa. — Dr. Frühling Alex., adw., z Tarnopola.

Hotel Krakowski: Biliński Ant., z Karabijewki.

Pod Nr. 176 2/4: Dauksza Adam, z Niebieszczan.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 12. czerwca.

PP. Szegur Aug., c. k. porucznik, do Żółkwi. — Axentowicz Grz., do Petryczy. — Hr. Kalinowski Wład., do Gniażyłowa. — Wartanowicz Jakób, do Łuki. — Zaremba Bol., do Krakowa. — Wysocki Hier., do Hrehorowa. — Łukasiewicz Fran., c. k. sędzia pow., do Iwożeza. — Rygier Paweł, bankier, do Brodów.

TEATR.

Dziś (przedstaw. niemieckie): **„Wilhelm Tell“**, wielka opera romantyczna w 4 aktach.

Jutro (przedstaw. polskie): **„Trzechwieczny człowiek“**, czyli: **„Przeszłość, Teraźniejszość i Przyszłość“**, melodramat w 3ch aktach ze spiewami.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 12. czerwca 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.90	+ 12.7	71.%	W. b.s.	4
2. god. po poł.	325.37	+ 18.4	64.	PdW. „	7
10. god. wiecz.	325.82	+ 14.2	93.	PnZ. „	9

Od godz. 4. — 40 m. do 8 — 30 m. Deszcz = 1.78p‴.

Przegląd

spostrzeżeń meteorologicznych we Lwowie w maju 1868.

Średni stan barometru był 327.‴253 miary parysk. przy temperaturze 0°.
Najwyższy 329.‴58 d. 14. z rana.
Najniższy 323.‴63 d. 22. w wieczór.
Średnia temperatura była + 12.°93 R.
Najwyższa + 21.°5 d. 22. w południe.
Najniższa + 4.3° d. 7. zrana.
Średnie ciśnienie pary było 3.‴818 miary parysk.
Największe 6.98 d. 26. wieczorem.
Najmniejsze 1.83 d. 7. z rana.
Średnia wilgoć powietrza wynosiła 63.03%.
Największa 90% d. 28. z rana.
Najmniejsza 29% d. 22. w południe.
Całkiem pogodnych dni nie było, mało pochmurnych było 14, bardzo pochmurnych 17, całkiem posępnych nie było.
Średnia pochmurność wynosiła 4.1.
Mgła była w jednym dniu.
Dni z deszczem było 8, dni burzliwych było 4, gradowych 1, ilość osadu atmosferycznego wynosiła 15.‴75 wody, największa ilość deszczu w 24 godzinach by 4.‴36 dnia 22.
Kierunek wiatru w % wyrachowany dzielił się w następujący sposób: Pn. 5.62, Pn.W. 20.22, W. 17.98, Pd.W. 15.73, Pd. 12.36, Pd.Z. 2.24; Z. 22.47, Pn.Z. 3.37.
Cisza zupełna 2 razy, mocny wiatr z burzą był 2 razy.
Średnia na Ozonometrze Schönbeina była 6.2 przy 3 obserwacyach dziennych.
W porównaniu z normalną przeciętną było:
Stan barometru o + 1.‴85 wyższy, temperatura powietrza o + 2.47 Reaum. wyższa.
Ciśnienie pary o 0.‴03 mniejsze, wilgoć powietrza o 9.‴0 mniejsza.
Osad atmosferyczny o 21.‴07 mniejszy, liczba dni z osadem o 7.4 mniejsza. Dr. H.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskuteczn.	sprzedaże	Kurs	przeciętny	Kurs ostatni płacą		żądają	
(Złote austryackie) Dnia 12 czerwca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	198	—	199	—
Akcye kol. lwow.-czer.	—	—	.	—	178	50	179	75
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	71	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a. . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m.k. . . (bez kuponów)	—	—	—	—	77	—	77	35
Listy z. T. kr. gal. w w. a. . (bez kuponów)	.	—	—	—	73	35	73	70
Banku hip. gal. (bez kuponów)	—	—	—	—	88	40	88	75
Oblig. ind. gal.	65	65	65	65	65	55	66	—
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księstwa Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. z r. 1866 po 7%	—	—	—	—	99	25	99	75
Pier. kol. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	88	75	89	50
detto dtto Lwo.-Czer. I. Em. .	—		—	—	75	50	76	25
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski . .	—	—	—	—	5	50	5	54
Dukat cesarski . . .	—	—	—	—	5	52	5	56
Napoleondor	—	—	—	—	9	24	9	30
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	78	1	82
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	58	1	59
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	42	9	50
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny .	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	71 1/4	1	72 1/4
Srebro	—	—	—	—	113	75	114	75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 9 czerwca 1868.

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.) pien. towar.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	64 20	64 40
od kwietnia do października po 5%	63 65	63 80
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	69.—	69.50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	75.—	75.50
Metaliki po 5%	57 40	57 60
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	161 —	161.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	160.50	161 50
Przez. do wyl. z r. 1854	79 —	79 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	83 15	83 35
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	92.—	92 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	86 10	86 20
Renty Como po 42 lir. aust.	21 50	22.—

B. Krajów koronnych.
Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	86.—	86 25
Czech	91.50	92.50
Węgier	75 75	76.25
Galicyi	65 15	65 50
Siedmiogrodu	70 —	70 50
Bukowiny	64.75	65 25
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.75	100.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	706.—	708.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	187 30	187 50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	607.—	609.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	133 —	133 50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1772.—	1775.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	254 70	254.80
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	175 40	175.60
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	148 75	149.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	197 50	198 —
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	178.50	179.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	505.—	507.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	70.—	72 —

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92.10	92 30
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	73.25	73.75
Galic. banku hyp. po 6%	88.—	89.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5 1/2 %	92.50	92.75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	100.—	100.50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	89.—	89.25
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.50	88.—
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	95.—	95.50

5. Losy.

(za sztukę)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	134 —	134 50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	93.—	93 50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	115.—	117.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	27.40	27.60
Esterhazego po 40 zł. m. k.	155.—	—.—
Salma „ 40 „ „	35.—	35.50
Palfiego „ 40 „ „	26.25	26.50
Clarego „ 40 „ „	27.75	28.25
St. Genois „ 40 „ „	24.—	24.50
Windischgrätza 20 „ „	18.50	19. —
Waldsteina 20 „ „	22.—	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	13.25	13.75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	14.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	96 90	97.20
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	97 10	97.30
Hamburg za 100 M. B.	85.75	85.85
Londyn za 10 ft. szt.	116.25	116.40
Paryż za 100 fr.	46.10	46 15

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.54 1/2	5.55 1/2
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.26 1/2	9.27
Rosyjski imperyał	9.55	9.60
Talar związkowy	1.71	1.72
Srebro	114.—	114.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 12 czerwca.	złr.	kr.
5% Metaliki	57	30
„ z procentami z maja i listopada	58	50
5% pożyczka narodowa	63	60
Losy z 1860 roku	83	20
Akcye banku wiedeńskiego	707	—
„ „ kredytowego	186	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	116	25
Srebro	113	65
„ towarem		
Dukat pojedynczy	5	54

(1296) **Edikt.** (3)

Nr. 13304. Von Seite des Przemyśler k. k. Kreisgerichtes wird hiemit kundgegeben, daß zur Hereinbringung der von der Frau Rudolfine Gräfin Bellegarde ersiegten Summe von 14700 fl. öst. W. s. N. G. und der hiemit mit 23 fl. 62 kr. öst. W. zugesprochenen Executionskosten nach als vollzogen ausgewiesenen ersten und zweiten Executionsgrade die executive Feilbietung der in die Nachlaßmasse des Herrn Anton Grafen von Mitrowski gehörigen Güter Myszczów sammt Vorwerke gleichen Namens und Attinenzien Kąty żydowskie, Ozynna, Grab, Długie, Radocina, Rostajne, Swiątkowa mała, Wyszowadka, Mytarka und Toki und Kotan sammt Attinentien Jasionka, Krzywa, Banica, Czarne, Swiątowa wiełka, Nieznajowa, Bartne, Wołowice, Lipna und Swierzawa bewilligt und es wird dieselbe in Gemäßheit des Hofdecretes vom 25. Juni 1824 in drei Terminen, und zwar: am 6. Juli 1868, am 10. August 1868 und am 14. September 1868 unter den nachstehenden Feilbiethungsbedingungen vorgenommen werden:

1. Zum Ausrufspreise wird der im Wege der gerichtlichen Schätzung erhobene Schätzungswerth pr. 255857 fl. 60 kr. öst. W. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verpflichtet 5% des Ausrufspreises als Angeld zu Händen der Licitations-Commission im Baaren, oder in nach dem Tagescurse zu berechnenden österreichischen Staatspapieren oder galizisch-ständischen Pfandbriefen oder endlich mittelst Sparcassebücheln nach dem Nominalbetrage zu erlegen, welches Angeld für den Meistbietenden zurückbehalten und falls es im Baaren geleistet ist, in das erste Kaufschillingsdrittel eingerechnet — den Uebrigen aber nach der Licitation zurückgestellt werden wird.

3. Sollten die feilzubietenden Güter bei den ersten zwei Tagfahrten nicht einmal um den Ausrufspreis und bei der dritten Tagfahrt nicht einmal um einen solchen Preis an Mann gebracht werden, durch welchen sämmtliche Hypothekargläubiger gedeckt sind, so wird zur Einvernehmung der Gläubiger über die Erleichterung der Bedingungen eine Tagfahrt auf den 14. September 1868 Nachmittags 4 Uhr bestimmt, bei welcher die Nichterscheinenden als der Mehrheit der Erscheinenden beitretend angesehen, nnd sodann diese Güter bei dem 4ten Licitationstermine auch unter der Schätzung um jeden Preis feilgeboten werden.

4. Der Tabularextract, der Schätzungsact so wie die weiteren Acten sind in der hiergerichtlichen Registratur zur Einsicht bereit.

Hievon werden Frau Rudolfine Gräfin Bellegarde zu Händen des Herrn Advocaten Dr. Schlosser, die liegende Masse des Herrn Anton Grafen Mitrowski zu Händen des in der Person des Landesadvocaten Dr. Mochnacki mit Substituirung des Landesadvocaten Herrn Dr. Zezulka bestellten Curators Ihre Excellenz Fr. Theresie Gräfin Mitrowski, dann sämmtliche dem Wohnorte nach bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, die Hypothekargläubiger, als: Se. Excellenz Hr. Josef Graf Mitrowski, Fr. Bar. Leopoldine v. Simbochen, geb. Gräf. Mitrowski, Herr Rudolf Graf Wrbna, Frau Leopoldine Bar. Höhnrich, geb. Gräf. Mitrowski, Herr Dominik Graf Wrbna, Frau Maria Gräf. Lewicka und Herr Wladimir Graf Mitrowski, und alle jene Gläubiger und Partheien, welche nach Ausfertigung des Tabularextractes dingliche Rechte auf das zu verkaufende Gut erwirken würden oder welchen die Verständigung von der Feilbietung aus was immer für einer Ursache gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden sollte, zu Händen des in der Person des Landesadvocaten Hrn. Dr. Reger mit Substituirung des Herrn Dr. Waygart bestellten Curators verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, am 8. Jänner 1868.

Edykt.

Nr. 13304. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do wiadomości publicznej, iż celem zaspokojenia przez p. Rudolfinę hr. Bellegarde przeciw p. Antoniemu hr. Mitrowskiemu wywalczonej sumy 14.700 złr. a, w. zpn. i kosztami egzekucyjnemi 23 złr. 62 kr. przymusowa sprzedaż publiczna do masy spadkowej ś. p. Antoniego hr. Mitrowskiego należących w obwodzie Sanockim położonych dóbr Myscowa z przysiołkiem tegoż nazwiska i przyległościami, Kąty Żydowskie, Ożynna, Grab, Długie, Radocina, Rozstajne, Swiątkowa mała, Wyszowadka, Mytarka, Toki, Kotań z przyległościami Jasionka, Krzywa, Banica, Czarne, Swiątkowa wielka, Nieznajowa, Bartne, Wołowiec, Lipna i Swierzowa się dozwala i takowa w 3 terminach a to na dniu 6. lipca 1868, na dniu 10. sierpnia 1868 i na dniu 14. września 1868 pod następującemi warunkami licytacyjnemi w tutejszym sądzie się odbędzie.

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość przez sądowe oszacowanie na 255.857 złr. 60 kr. a. w. oznaczona.

2. Każdy chęć kupienia mający, obowiązany jest, piąty procent sumy wywołania w gotowiźnie albo w papierach publicznych państwa austryackiego według kursu w gazecie Lwowskiej notowanego również w listach zastawnych galic. stanu Towarzystwa kredytowego i książeczkach kasy oszczędności, według nominalnej wartości do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład złożyć który to zakład najwięcej ofiarującemu w cenę kupna ofiarowaną wrachowane, innym zaś licytantom zaraz po zamknięciu licytacyi zwrócone zostanie.

3. Jeżeliby dobra te przy pierwszych dwóch terminach za cenę wywołania a przy trzecim nawet za taką cenę którąby wszyscy wierzyciele hypoteczni pokrytym być niemogli natenczas celem ułożenia warunków ułatwiających, termin na dzień 14. września 1868 o godzinie 4. po południu się wyznacza i na ten wszystkich wierzycieli powołuje się, z tym dodatkiem iż niestawający większości stawających za przystępujących uważani będą, poczem te dobra przy 4tym terminie nawet poniżej ceny szacunkowej za jaką kolwiek kwotę sprzedane będą.

4. Wyciąg tabularny i akt szacunkowy wolne są do przejrzenia w registraturze tusądowej.

Oczem się strony obydwie masa spadkowa Antoniego hr. Mitrowskiego do rąk kuratora w osobie p. adw. Dra Zezulki z substytucyą p. adw. Dra Mochnackiego, wierzyciele hypoteczni z miejsca pobytu wiadomi do rąk własnych, z miejsca zaś pobytu niewiadomi jako to pp. Józef hr. Mitrowski, Teresa hr. Mitrowska, Leopoldyna Bar. Simbochen urodz. hr. Mitrowska, Rudolf hr. Wrbna, Leopoldyna z hr. Mitrowskich B. Hohnrich, Maria hr. Lewicka, Włodzimierz hr. Mitrowski jako też wszyscy ci wierzyciele, którzy po wydaniu wyciągu tabularnego do tabuli weszli lub którymby uchwała licytację rozpisująca z jakich kolwiek przyczyn albo wcześnie lub też w cale doręczoną być niemogła, do rąk kuratora w osobie p. adw. kraj. Dra Regera z substytucyą p. adw. Waygartą i przez edykta się zawiadamia.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 8. stycznia 1868.

(1303) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 23969. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie rozpisuje niniejszem trzeci termin do przedsięwzięcia dozwolonej tutejszo-sądową uchwałą z dnia 8. czerwca 1864 L. 21.789 przymusowej sprzedaży sumy 24.000 złr. m. k. na rzecz Franciszka Wędrychowskiego Dom. 126. p. 121. n. 9. on. i Dom. 113. p. 184. n. 110. on. w stanie biernym połowy tak zwanego ogrodu jezuickiego ze znajdującemi się tam budynkami i otaczającym ich murem, jako też w stanie biernym połowy realności pod L. 140 i 141⅔, i prawa utrzymywania łazienek w tym ogrodzie zaintabulowanej, na zaspokojenie przyznanej nakazem płatniczym z dnia 22. kwietnia 1858 do L. 15.457 i ugodą sądową z dn. 6. maja 1862 Ignacemu Macielińskiemu kwoty 2000 złr. m. k. czyli 2100 złr. w. a. z 6% odsetkami od dnia 1. września 1860, kosztami sądowemi 5 złr. 30 kr. m. k., 4 złr. 50 kr. i 8 złr. 20 kr. w. a., jako też kosztami egzekucyi 11 złr. 78 kr. i 21 złr. 45 kr. w. a. na dzień 16. lipca 1868 10. godzinę przed południem.

Cena wywołania jest imienna wartość sprzedać się mającej sumy t. j. 24.000 złr. m. k. wadium wynosi 5% czyli 1260 złr. w. a. Suma ta zostanie na tym terminie niżej wartości imiennej za jakąkolwiek cenę sprzedaną. Reszta warunków jako też wyciąg tabularny wolno przejrzeć w registraturze lub przy samej licytacyi.

O tej licytacyi uwiadamia się obie strony, jako też wszystkich wierzycieli hipotecznych i wszystkich tych, którzyby po dniu 14. września 1867 jako dniu wystawienia wyciągu tabularnego prawo hipoteczne nabyli, lub którymby obecna uchwała z jakiegobądź powodu doręczoną być nie mogła, do rąk ustanowionego już kuratora p. adw. Dra. Madejskiego z substytucyą p. adw. Pfeiffera.

Lwów, dnia 3. czerwca 1868.

(1305) **Kundmachung.** (3)

Nr. 28863. Zur Wiederbesetzung der Tabak-Großtrafik zu Buczacz, Stanislauer Finanz-Bezirkes, mit welcher auch der Verschleiß der Stempelmarken verbunden ist, wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerte ausgeschrieben.

Die Offerten sind unter Anschluß des Vadiums von 80 Gulden österr. Währ., dann des Großjährigkeits-, Sitten- und Vermögens-Zeugnißes bis einschließig 2ten Juli 1868 zwei Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stanislau zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik betrug im Jahre 1867:

an Tabak	12446 fl. 79 kr.
und an Stempelmarken	2442 „ 67 „
Zusammen	14889 fl. 46 kr.

österr. Währ.

Die näheren Licitationsbedingungen, so wie auch der Erträgniß-Ausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stanislau, und bei dieser k. k. Finanz-Landes-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 2. Juni 1868.

Obwieszczenie.

L. 28863. W celu obsadzenia głównej trafiki tytuniu połączonej ze sprzedażą marków stemplowych w Buczaczu w okręgu c. k. skarbowej dyrekcyi obwodowej w Stanisławowie, rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Te oferty, zaopatrzone kwotą 80 zł. wal. austr. jako wadyum, tudzież w poświadczenia pełnoletności, moralności i stosunków majątkowych mają być podane włącznie do 2go lipca 1868, godziny drugiej po południu do c. k. dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Stanisławowie.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1867, mianowicie:

w tytuniach	12447 zł. 79 kr.
a w markach stemplowych . . .	2442 „ 67 „
razem	14889 zł. 46 kr.

wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne, jako też wykaz dochodu, przejrzane być mogą w c. k. dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Stanisławowie, tudzież w tutejszej c. k. dyrekcyi krajowej skarbu.

Od c. k. dyrekcyi krajowej dochodów skarbowych.

Lwów, dnia 2. czerwca 1868.

(1295) **Edykt.** (3)

Nr. 5785. C. k. sąd obwodowy Tarnowski na żądanie p. Julii ze Schwaigerów Maciągowej, tabularnej właścicielki uprawnionej realności pod Nr. K. 23 na Zabłociu w Tarnowie położonej ut Dom. Tom. 1, pag. 113. n. haer. wyznacza celem przyznania kapitału indemnizacyjnego za zniesiony czysz emfiteutyczny z realności pod Nr. 63 na Zabłociu dla realności Nr. 23 na Zabłociu opłacany, uchwałą c. k. komisyi indemnizacyjnej Tarnowskiej z dnia 29. stycznia 1857 w kwocie 37 złr. 20 kr. w. a. wyposrodkowanego termin do zgłaszania wierzytelności tabularnych aż do dnia 31. sierpnia 1867 włącznie.

Jest zatem rzeczą wszystkich tych, którym prawo hypoteki na powyższej realności pod Nr. 23 na Zabłociu położonej, przysłuża wszystkie możliwe pretensye i wierzytelności tabularne przed upływem powyżej naznaczonego terminu do tutejszego sądu pisemnie lub ustnie zgłosić.

Zgłoszenie to ma zawierać:

a) dokładne oznaczenie imienia i nazwiska, tudzież miejsca zamieszkania zgłaszającego się, lub jego pełnomocnika, który pełnomocnictwo według prawnych przepisów wystawione i legalizowane przedłożyć ma.

b) Ilość pretensyi tabularnej tak co do kapitału, jak co do procentów, o ile te ostatnie mają równe z kapitałem prawo zastawu;

c) oznaczenie pozycyi tabularnej zgłoszonej pretensyi;

d) gdyby zgłaszający się poza obrębem tutejszego c. k. sądu przebywał, wymienienie pełnomocnika w miejscu zamieszkałego celem doręczenia sądowych uchwał ustanowionego, gdyż takowe w przeciwnym razie zgłaszającemu się przez pocztę z tym samym skutkiem prawnym, jaki doręczenie do własnych rąk za sobą pociąga, przesełane będą.

Zarazem oznajmia się niniejszym, iż ten, któryby z tej pretensyi w powyższym czasie nie zgłosił się, tak uważanym będzie, jak gdyby na przekazanie swej pretensyi na powyższy kapitał indemnizacyjny w miarę przypadającego na niego porządku zezwolił, i że to milczące zezwolenie na przekazanie jego pretensyi na kapitał indemnizacyjny, także i kapitału indemnizacyjnego następnie wyposrodkować się mającego tyczyć się będzie, — nareszcie czy takowy od rozprawy w tym przedmiocie wykluczonym będzie.

Zaniedbujący terminu powyższego utraca również prawo do wniesienia jakichśkolwiek zarzutów i rekursu przeciw ugodzie pomiędzy stającemi na terminie w tym celu oznaczyć się mającym, w myśl §. 5. ces. patentu z 25. września 1850 zawartej, supomując jednak, że jego pretensya w miarę porządku tabularnego na kapitał indemnizacyjny przekazaną, lub w myśl §. 27. ces. patentu z 8. listopada 1853 przy hypotece pozostawiona została.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 28. maja 1868.

(1298) **Edykt.** (2)

L. 405. C. k. sąd powiatowy w Budzanowie wzywa niniejszem Grzegorza Derewiankę z miejsca pobytu niewiadomego, aby do roku deklaracye swą do spadku Michała Derewianki na dniu 11. lipca 1864 bez pozostawienia ostatniej woli zmarłego w sądzie tutejszym wniósł, gdyż inaczej pertraktacya ta tylko ze zgłaszającemi się spadkobiercami i z ustanowionym kuratorem Szymonem Szaszarowskim przeprowadzoną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Budzanow, dnia 30. maja 1868.

(1302) **Edykt.** (2)

L. 30306. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Mojżesza Zelnika, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania galic. kasy oszczędności z dnia 4. czerwca 1868 do I. 30306 nakaz płatniczy z dnia 6. czerwca 1868 do l. 30306 nakaz płatniczy na sumę wekslową 500 zł. w. a. z przynal. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi adwokatowi Drowi. panu Wszelaczyńskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 6. czerwca 1868.

(1282) **Edict.** (1)

Nr. 2472. Das k. k. Bezirksgericht in Biała gibt hiemit dem Tomas Krawczyk bekannt, daß Marianna Kiecza wider Josef Krawczyk, Katarine Papla, die m. Anna, Marianna, Josefa und Franciska Krawczyk zu Handen der Mutter und Vormünderin Katarina Krawczyk, Tekla Adamska, Franz Adamski, Marianna Wróbel und Tomas Krawczyk wegen Zahlung des Betrages von 100 flf ö. W. s. N. G. aus der Nachlaßmassa nach Anton Krawczyk die Klage de praes. 25. April 1868 Z. 2472 eingebracht hat über welche die Tagfahrt auf den 25. Juni 1868 um 9 Uhr Vormittags angeordnet wurde.

Nachdem der Wohnort des Tomas Krawczyk oder dessen unbekannten Erben nicht bekannt ist, so hat das k. k. Bezirksgericht im Zwecke der Vertretung desselben oder dessen unbekannten Erben auf dessen Gefahr und Unkosten den Hrn. Adv. Dr. Eisenberg zum Kurator bestellt.

Es werden daher Tomas Krawczyk oder dessen unbekannte Erben mit dem vorstehenden Edikte aufgefordert, damit dieselben i obiger Frist entweder persönlich erscheinen oder einen Sachwalter bestellen, die nöthigen Behelfe ihrer Vertheidiger mittheilen und hievon das k. k. Bezirksrericht in Biała verständigen widrigens sie sich die hieraus entstehenden Folgen selbst werden zuschreiben müssen.

K. k. Bezirksgericht.

Biała den 26. April 1868.

(1301) **Edykt.** (1)

Nr. 553. C. k. sąd powiatowy w Oświęcimie wiadomo czyni, iż publiczna sprzedaż realności pod Nr. C. 237 w Przeciszowie położonej Janowi i Maryannie Bartus należącej składającej się z połowy domu, stodoły, placu i gruntu około 24 morgów 1200 □ sążni dla zaspokojenia długu Tomaszowi Ballon w kwocie 52 złr. 50 kr. winnego zezwoloną została — i że do przedsięwzięcia litytacyi dwa termina na dzień 21, lipca 1868 i dzień 24. sierpnia 1868, każdą razą o godzinie 10. znana przeznaczono w sali sądowej, do której się chęć kupienia mających zaprasza i tymże następujące warunki licytacyi oznajmia:

1. Za cenę wywoławczą przeznacza się cena szacunkowa 1512 złr. 50 kr. za którą tylko przy 1szym terminie realność sprzedaną będzie, przy drugiem terminie jednak realność i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie wadyum 10% przed przedsięwzięciem licytacyi do rąk komisyi złożyć.

Kupiciel wnet na dniu przedsięwziętej licytacyi winien będzie cenę całą kupna i sprzedaży do rak komisyi złożyć, i po złożeniu kwoty tejże będzie w posiadanie faktyczne kupionej realności wprowadzony.

4. W razie niedotrzymania warunków licytacyi nowa sprzedaż na koszt i niebezpieczeństwo kupiciela wypisaną zostanie.

5. Dopiero po wypełnieniu warunków licytacyi wydaje się dekret dziedzictwa kupicielowi.

Za obszar powierzchni gruntów i ogrodu żadne ręczenie czyli ewikcya nie daje się, i prawo wynagrodzenia za skrzywdzenie niżej połowy miejsca nie ma.

C. k. sąd powiatowy.

Oświęcim dnia 15. kwietnia 1868.

(1276) **Edykt.** (1)

L. 1173. C. k. urząd powiatowy w Ropczycach wzywa niniejszem pana Adolfa Gruszczyńskiego z Broniszowa, który za paszportem przez c. k. komisyą Namiestniczą w dniu 18go września 1864 liczba 10292 na czas jednego roku wydanym, do Rosyi wyjechał i nie odnowiwszy paszportu, dotąd tam przebywa, żeby w przeciągu sześciu miesięcy do kraju wrócił i zarzucone mu przestępstwo nieprawnej nieobecności w myśl §. 32. pat. z dnia 24. marca 1832 usprawiedliwił w przeciwnym bowiem razie postępowanie przeciw niemu według §. 25. wspomnionego patentu zarządzone będzie.

Od c. k. urzędu powiatowego.

Ropczyce, dnia 3. czerwca 1868.

(1306) **Edykt.** (1)

L. 8551. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem z imienia, życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców ś. p. Józefa Slósarkiewicza, że przeciw nim Jan Armołowicz o wykreślenie z ksiąg hypotecznych dożywotniego prawa pobierania dochodów i zarządu połowy realności pod l. 222 G. II. w Krakowie na dniu 16. maja 1868 l. 8551 wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu został termin do rozprawy ustnej na 24go czerwca 1868 godz. 10tej rano wyznaczonym.

Gdy miejsce pobytu pozwanych jest niewiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania ich, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata pana Dra. Kańskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Żaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali, i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisacby musieli.

Kraków, dnia 26. maja 1868.

(1311) **Kundmachung.** (1)

Nr. 7571. Zu Folge Ermächtigung des hohen k. k. Ministeriums für Handel und Volkswirthschaft wird für die Dauer der diesjährigen Kurperiode, d. i. vom 15. Juni bis letzten September 1868, die wöchentlich dreimalige Botenfahrpost zwischen Neu-Sandec und Krynica, die wöchentlich dreimalige Mallepost und wöchentlich viermal'ge Rittpost zwischen Bochnia und Neu-Sandec eingestellt, dagegen eine mit dem Abendzuge von Krakau nach Lemberg im Anschluße stehende tägliche, und eine mit dem Abendzuge von Lemberg Krakau im Anschluße stehende wöchentlich dreimalige Mallepost zwischen Bochnia und Krynica eingeführt.

Diese Postcurse werden in nachstehender Postordnung verkehren:

I. Tägliche Mallepost zwischen Bochnia und Krynica.

Von Bochnia täglich 11 Uhr 30 Min. Abends,
in Neu-Sandec täglich 6 Uhr 40 M. Früh,
in Krynica täglich 11 Uhr 25 M. Vormit.

Geht ab von Bochnia nach Ankunft des Abendzuges aus Krakau.

Von Krynica täglich 2 Uhr 15 M. Nachmit.,
in Neu-Sandec täglich 6 Uhr 30 M. Abends,
in Bochnia täglich 2 Uhr 25 M. Früh.

II. Wöchentliche dreimalige Mallepost zwischen Bochnia und Krynica.

Von Bochnia	Sonntag, Dienstag, Donnerstag	6 Uhr Früh,
in Neu-Sandec	Sonntag, Dienstag, Donnerstag	1 Uhr 10 M. Nachm.,
in Krynica	Sonntag, Dienstag, Donnerstag	6 Uhr 25 M. Abends.

Geht ab von Bochnia nach Ankunft des Abendzuges aus Lemberg.

Von Krynica	Sonntag, Mittwoch, Freitag	6 Uhr 45 M. Früh,
in Neu-Sandec	Sonntag, Mittwoch, Freitag	11 Uhr Vormit.,
in Bochnia	Sonntag, Mittwoch, Freitag	7 Uhr 25 M. Abends.

Hiedurch wird für die Dauer der Kurperiode für die Postorte der Route zwischen Bochnia und Neu-Sandec eine täglich zweimalige, für Krynica an drei Tagen der Woche eine zweimalige, und an den übrigen vier Tagen der Woche eine einmalige Gelegenheit für Reisende, Geldsendungen, Frachtstücke, Correspondenzen und Zeitungen hergestellt.

Zu diesen beiden Malleposten werden sieben, und falls der Conducteur seinen Sitz abtritt, acht Reisende aufgenommen, und von Letzteren jene, welche im Hauptwagen nicht Platz finden, soweit der Vorrath reicht, in viersitzigen Separatwägen, und in Ermanglung derselben, in Stationskaleschen befördert.

Die Passagiersgebühr beträgt pr. Person und Meile Vierzigsechs Kreuzer (46 kr.).

Mit Rücksicht auf die erweiterte Passagieraufnahme können Separatfahrten nur ausnahmsweise stattfinden und nur unter der Bedingung, daß sie von Bochnia Montag, Mittwoch, Freitag und Samstag, von Krynica Montag, Dienstag, Donnerstag und Samstag abgehen, und nach der für die dreimalige Mallepost festgesetzten Cursordnung verkehren, so daß sie sich auf der Strecke zwischen Bochnia und Neu-Sandec an die wöchentlich viermalige Mallepost zwischen Bochnia und Neu-Sandec anschließen.

Die tägliche Mallepost geht zum ersten Male von Bochnia am 15., von Krynica am 17. Juni; zum letzen Male von Bochnia am 29., von Krynica am 30. September; die wöchentlich dreimalige Mallepost zum ersten Male von Bochnia am 16., von Krynica am 17. Juni; zum letzen Male von Bochnia am 29., von Krynica am 30. September ab.

Nach Einstellung dieser Sommer-Postcurse haben auf der Strecke zwischen Bochnia und Neu-Sandec wider die in der hierämtlichen Kundmachung vom 10. Mai 1866 Zahl 3645 verlautbarten Postcurse, dann die wöchentlich dreimalige Botenfahrpost zwischen Neu-Sandec und Krynica zu verkehren.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 31. Mai 1868.

Obwieszczenie.

L. 7571. W skutek upoważnienia c. k. ministeryum handlu i gospodarstwa narodowego znosi się na czas terazniejszy kuracyi, t. j. od 15. czerwca do ostatniego września 1868 tygodniowo trzy razy kursująca jazda posłańcza między Nowym Sączem a Krynicą, tygodniowo trzyrazowa poczta wozowa i tygodniowo czterorazowa ordynarka między Bochnią a Nowym Sączem; natomiast zaprowadza się z pociągiem wieczornym Kraków-Lwów łącząca się dzienną i z pociągiem wieczornym Lwów-Kraków łącząca się tygodniowo trzyrazową jazdę wozową między Bochnią a Krynicą.

Poczta ta będzie w następującym porządku kursować:

I. Dzienna poczta wozowa między Bochnia a Krynicą.

Z Bochni dziennie o 11. g. 30. m. wieczór.
w Nowym Sączu o 6. g. 40. m. zrana.
w Krynicy o 11. g. 25. m. przed poł.

Wychodzi z Bochni po nadejściu pociągu wieczornego z Krakowa.

Z Krynicy dziennie o 2. g. 15. m. po poł.
w Nowym Sączu o 6. g. 30. m. wieczór,
w Bochni dziennie o 2. g. 25. m. zrana.

II. Tygodniowo trzyrazowa poczta wozowa między Bochnią a Krynicą.

Z Bochni w	niedzielę, wtorek, czwartek	o 6. godz zrana,
w Now. Sączu w	niedzielę, wtorek, czwartek	o 1. g. 10. m. po poł.
w Krynicy w	niedzielę, wtorek, czwartek	o 6. g. 25. m. wiecz.

Odchodzi z Bochni po nadejściu wieczornego pociągu ze Lwowa,

Z Krynicy w	niedzielę, środę, piątek	o 6. g. 45. m. zrana,
w Now. Sączu w	niedzielę, środę, piątek	o 11. g. przed poł.
w Bochni w	niedzielę, środę, piątek	o 7. g. 25. m. wieczór.

Przez to zaprowadza się na czas tegorocznej kuracyi dla miejsc pocztowych na rucie Bochnia-Nowy Sącz dziennie dwurazowy — Krynicy zaś w trzech dniach tygodnia dwurazowy — w pozostałych dniach tygodnia jednorazowy przewóz podróżnych, posełek pieniężnych, pakunków, korespondencyi i gazet.

Do tych obu poczt wozowych przyjmować się będzie siedmiu, a jeśli konduktor swe miejsce odstąpi, ośmiu podróżnych, z których ci, którzy w głównym wozie pomieszczenia nie znajdą, o ile zapas wystarczy, w separatkach, a w braku tychże w powozach stacyjnych przewożeni będą.

Należytość jazdy wynosi od osoby i mili 46 centów.

Ze względu na rozszerzenie przyjęcia podróżnych mogą separatki tylko wyjątkowo obiegać i tylko pod tym warunkiem, że z Bochni w poniedziałek, środę, piątek i sobotę, a z Krynicy w poniedziałek, wtorek, czwartek i sobotę wychodzi i podług porządku kursu dla poczty wozowej przepisanego kursować mogą, tak że się na przestrzeni między Bochnią a Nowym Sączem z tygodniowo czterorazową pocztą wozową między Bochnią a Nowym Sączem łączyć się będą.

Dzienna poczta wozowa wyjdzie pierwszy raz z Bochni 15go, z Krynicy 17go czerwca, ostatni raz z Bochni 29go, z Krynicy 30go września; tygodniowo zaś trzyrazowa pierwszy raz z Bochni 16go, z Krynicy 17. czerwca, a ostatni raz z Bochni 29go, z Krynicy 30go września.

Po zniżeniu tych kursów letnich wejdą na przestrzeni między Bochnią a Nowym Sączem znowu kursa obwieszczeniem z 10go maja 1866 liczb. 3645 ogłoszone, dalej tygodniowo trzyrazowa jazda posłańcza między Nowym Sączem a Krynicą w obieg.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 31. maja 1868.

(1285) **Edict.** (1)

Nr. 1978. Mittelst dessen den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben des Koppel Melczer bekannt gegeben wird, es haben wider dieselben Ettel Fränkel und Andere unterm 29. März 1868 z. Zahl 1978 wegen Verwaltung der ausgeschiedenen Hälfte der sub CNr. 887 in Sniatyn gelegenen Realität, Klage geführt, worüber zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auf den 3. Juli 1868 um 10 Uhr Früh anberaumt und den Eingangs erwähnten Erben der Sniatyner Insaße Hr. Telesphor Dr. Pfau zum Curator bestellt wurde.

Dieselben werden sofort erinnert, damit sie diesem Curator die zu ihrer Vertheidigung nöthigen Behelfe übergeben, oder einen anderen Vertreter bestellen, als sonst sie die üblichen Folgen einer mangelhaften Vertheidigung sich selbst zuschreiben müßten.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Sniatyn, am 29. März 1868.

(1259) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 5551. Ze strony c. k. sądu krajowego Lwowskiego podaje się niniejszem do publicznej wiadomości, że w lecie roku 1866 została we Lwowie kwota 81 złr. w. a. znalezioną.

Wzywa się właściciela tych pieniędzy, by się w przeciągu roku od trzeciego umieszczenia w dzienniku w tutejszym sądzie zgłosił i prawo swoje do onych udowodnił, gdyż w przeciwnym razie pieniędzy do kasy rządowej oddane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego dla spraw karnych.

Lwów, dnia 23. maja 1868.

(1294) **Concurs.** (3)

Nr. 7783. Postmeistersstelle in Tereseheny gegen Vertrag und 200 fl. Caution.

Bezüge: Zweihundert Gulden Bestallung, Zwanzig fünf Gulden Amtspauschale jährlich und der Bezug der Rittgelder für die Postbeförderung, wogegen der Postmeister mindestens 11 Pferde, zwei 4-sitzige gedeckte und 1 4-sitzige offene Postkalesche, 3 ordinäre Wägen, 2 Stafettentaschen und die sonstigen Betriebserfordernisse beizustellen und zu unterhalten hat.

Bewerber haben ihre Gesuche unter documentirter Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisheriger Beschäftigung binnen 4 Wochen im vorgeschriebenen Wege bei der k. k. Post-direction in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 1. Juni 1868.

Konkurs.

L. 7783. Posada poczmistrza w Tereschenach za kontraktem i kaucyą 200 zł.

Pobory poczmistrza: dotacya 200 zł., pauszale kancelaryjne 25 zł. i pobór należytości jezdnej, za przewożenie poczty, natomiast jest poczmistrz obowiązany utrzymywać przynajmniej 11 koni, dwa kryte i jeden otwarty powóz o czterech miejscach, trzy ordynarki, dwie torby sztafetowe, i inne potrzeby przedsiębiorcze.

Ubiegający mają wnieść swoje w dowody wieku, majątku, zachowania się i dotychczasowego zatrudnienia zaopatrzone prośby w przeciągu 4ch tygodni do Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.
Lwów, dnia 1. czerwca 1868.

Erkenntniß.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers erkennt das k. k. Landesgericht in Strafsachen in Wien über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt der Druckschrift: „Offener Brief an die Arbeiter über Schulze-Delitzsch und Ferdinand Lasalle, die Bourgeoisie und das Parlament von Joh. Ph. Beker. Der deutschen und schweizerischen Jugend gewidmet. — Genf, deutsche Verlagshalle 6 rue du Môle 1863", die Verbrechen des Hochverrathes und der Majestätsbeleidigung im Sinne der §§. 58, 59 c. und 63 St. G. und die Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §. 302 und 305 St. G. begründe, und verbindet damit nach §. 36 des Preßgesetzes das Verbot der weiteren Verbreitung.

Wien, am 30. Mai 1868. (1290)
Boschan mp. Thallinger mp.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.